

Kracht naar Kruis

SEPTEMBER 2014

72STE JAARGANG NO. 1

MEDITATIE

Verwar de aanklager niet met de advocaat!

...die u verklaagt, is Mozes, op welken gij gehoopt hebt. (Johannes 5: 45b)

Wij mensen hebben zo onze principes. Dikwijls steken we die niet onder stoelen of banken. Heimelijk zijn we er misschien zelfs wel een beetje trots op. Als we onszelf spiegelen aan medelandgenoten of misschien zelfs aan medekerkgangers, dan zijn onze principes uitstekend. Die principes staan als een huis en als we ons daar nu zoveel mogelijk aan kunnen houden, dan komt het met ons wel goed.

Nu is het natuurlijk niet verkeerd om principes te hebben, zeker niet als deze Bijbels gefundeerd zijn. Wat dat betreft, mag dat zelfs wel meer gevonden worden. Wat kom je ook veel mensen tegen van wie je denkt: had men maar meer principes. Bijbelse principes uiteraard. Mensen bij wie je merkt, dat ze zich door Gods Woord laten leiden.

Het gaat echter mis als we ons op die principes gaan voorstaan en beroemen. Met zulke mensen is de Heere Jezus in ons tekstgedeelte ook in gesprek. Het zijn de Joden uit Jezus' dagen. Zij hebben zeker wel vastomlijnde principes en kaders: zij hebben Mozes (de wet), en nog een heel stelsel van minutieus afgewogen bepalingen. Daar ontbreekt het niet aan. Het grote probleem is echter dat zij zich in deze dingen beroemen (op welke gij gehoopt hebt).

De Heere Jezus gaat daar de vinger bij leggen. Hij spreekt een ontdekkend en vermanend woord. Hij zegt: Die u verklaagt, is Mozes, op welken gij gehoopt hebt. De werking van de wet, zal heel anders zijn, dan dat deze Joden denken en hopen. Datgene waarop ze zich zo beroemen, zal hen straks juist schuldig stellen en veroordelen. Geen vrijspraak zal dan klinken, maar juist aanklacht en veroordeling. Dan zullen ze ontdekken dat er helemaal niets is om zich op te beroemen of trots op te zijn, want dan staan ze in de beklagdenbank. Dan wordt men

gewaar dat er op Mozes niet gehoopt kan worden, want wie met de wet wil zalig worden, die zal omkomen. Gods wet zal hen namelijk eens ontmoeten als de grote openbare aanklager. Dan zal ook blijken dat Gods wet dieper ziet dan wij. Niet alleen de buitenkant komt dan in het gericht, maar ook de binnenkant. Was dat dan welbehaaglijk voor Hem? (Psalm 19: 15)

Dit woord van de Heere Jezus heeft ook ons iets te zeggen. Wij hebben allemaal zo onze meningen en principes. En hoe nodig is dat om principieel, vanuit het 'alzo zegt de HEERE', in het leven te staan! Daar doe ik niets van af. We moeten echter wel bedenken dat onze princi-

INHOUDSOPGAVE

Dit is weer het eerste nummer van de 72ste jaargang van ons blad. We zijn de Heere dankbaar dat Hij de redacties in de loop der jaren de krachten heeft gegeven om dit werk te doen.

Ook in deze jaargang willen we afhankelijk van Zijn Zegen onze arbeid verrichten.

Ditmaal leest u een meditatie van ds. W. M. van der Linden, predikant bij de Hersteld Hervormde gemeente van 's Grevelduin en Vrijhoef Capelle, een vierde artikel over de Twaalf Apostelen van ds. C. Harinck. Ds. J. Van Amstel schrijft opnieuw over de zekerheid des geloofs en onze Canadese medewerker ds. Wiegert de Jong geeft nog een nabeschuiving op het Paasfeest. Allen lezenswaardige artikelen!

De vaste rubriek "Draagt elkanders lasten en de puzzelhoek" en "Belijden en Beleven" ontbreken ook ditmaal niet.

Persoonlijk wil ik u allen bedanken voor het meeleven dat ik vanuit zowel lezerskring en van het bestuur en medewerkers heb ontvangen. U hebt mij en mij gezin gesterkt door uw meeleven tijdens de ziekte en na het overlijden van mijn vrouw.

Uw eindredacteur

ds. J. Oosterbroek

Het enige antwoord

*O nee, ik kan het niet zeggen
waarom het lijkt, of God je niet verhoort;
Ik wil niet trachten, het je uit te leggen,
Ik kan het niet: onmachtig is mijn woord.
Het is onmogelijk, je te verklaren
waarom de liefste mensen van ons gaan.
Je kunt je er wel blind op blijven staren,
maar raakt steeds verder van de Heer'
vandaan.
Ik weet het niet, waarom de mensen lijden,
waarom er zoveel pijn is en geweld,
waarom het je niet lukt, je te bevrijden
van wat je in een wurggreep houdt omkneld.
Ik heb geen antwoord op je vragen
dan dat je blindelings vertrouwen moet.
omdat de Heiland Zelf jouw last wil dragen.
Hij zorgt voor je, zoals een vader doet.
Misschien klinkt je dit alles afgesleten
je zegt misschien "Die troost is wel goedkoop".
Maar als ik dit niet wist, dan zou ik niets
meer weten:
In leven en in dood is Hij mijn enige Hoop.*

Nel Benschop

pes, hoe sluitend en waterdicht ze dan ook zijn volgens Gods Woord, ons eens zullen aanklagen. Zegt de Heere Jezus niet in de Bergrede: 'met welk oordeel gij oordeelt, zult gij geoordeeld worden; en met welke maat gij meet, zal u wedergemeten worden' (Mattheüs 7: 2)? De Heere zal dan zoeken naar waarheid in het binnenste, of u ook zelf volkomen geleefd heeft naar deze principes. En wie zal dan bestaan? Daarom kan onze hoop niet van Mozes (de wet) zijn!

Hoe nodig is het dat wij het in dit leven Paulus leren nazeggen: Ik ben door de wet aan de wet gestorven, opdat ik Gode leven zou (Galaten 2: 19). Weet u daarvan, lezer? Dat de Heere met het oordeel van Zijn wet in uw leven kwam? Dat u zag: er deugt aan mij niets. Dan sterf je aan jezelf en aan je pogen om met de wet zalig te worden. Zoals ook Paulus. Hij werd een goddeloze voor God. Dan ontvalt de hoop op de wet, maar dan wordt je hoop van die Ander, die ons in het Evangelie wordt geopenbaard: de Heere Jezus Christus.

Dit ontdekkende werk van Gods wet is nodig in ons leven, maar hoe moet het dan als de aanklagende wet je achtervolgt? Waar dan heen? Daar geeft de Heere Jezus ook antwoord op: 'Meent niet, dat Ik u verklagen zal bij de Vader' (Johannes 5: 45a). Hier wordt ons het werk van

Christus geopenbaard, als de Advocaat, die voor Zijn kinderen intreedt en pleit bij Zijn hemelse Vader. De wet doodt, om ons als een tuchtmeester naar Christus te slaan. Helaas verwarren veel mensen de aanklager met de Advocaat. Ze hopen op Mozes en willen met Mozes zalig worden. Dat zal echter een grote vergissing zijn. Alleen het Evangelie, alleen Christus, maakt vrij.

Waar dat gebeurt, wordt de wet voor je een leefregel van de dankbaarheid. Dan wordt het geloof door de liefde werkende (Galaten 5: 6). Ontbreekt de verbreking van het hart, dan wordt de wet kil en koud gehanteerd. Dan is er geen liefde in. Veelzeggend is dat de farizeeën met een beroep op Gods wet, de Heere Jezus hebben laten kruisigen. Dan leef je dus, met de wet in de hand, aan Hem voorbij! Aangrijpend. Maar wie aan de wet gestorven is, die krijgt een Advocaat nodig. De aanklager is er al, en je moet zeggen: al zijn aanklachten zijn waar. Wat een wonder echter, dan door het geloof de Advocaat te zien, Die zegt: Ik heb Mijn leven voor hem of haar gegeven. Dan wordt het ook: Ik ben met Christus gekruist; en ik leef, doch niet meer ik, maar Christus leeft in mij!

Ds. W.M. van der Linden,
Sprang-Capelle

BELIJDEN EN BELEVEN

ZIEKENTROOST (61)

Wij zijn bezig de grote lijn van de Ziekentroost te volgen; een boekje uit 1571, geschreven door ds. Cornelis van Hille. U vindt dit geschrift afgedrukt achter in uw oude psalmboekje. De Ziekentroost wil een korte onderwijzing zijn in het ware geloof en in de weg der zaligheid, om gewillig te sterven.

We zijn toegekomen aan de behandeling van het hier volgende gedeelte uit De Ziekentroost: "En al is het dat de goddelozen in grote vreespoed leven, gelijk David en de profeten getuigen, zo moeten wij ons niet verwonderen en ook niet struikelen, maar ons vertroosten, verzekerd zijnde, dat hun einde de eeuwige dood is; Hij rukt hen als schapen, dat zij geslacht worden".

We weten het allemaal dat het leven vol raadsels en problemen is. Er zijn wat een onbegrepen wegen en onoplosbare raadsels. Waarom moet het allemaal zo gaan in uw en mijn leven? Het leven lijkt op de achterkant van een groot

borduurwerk. We zien allemaal draden van verschillende kleuren kris kras door elkaar lopen; allemaal aanhechtingen en knopen, maar we kunnen er niet of nauwelijks een patroon in herkennen. Wij mogen wel geloven dat God het patroon van het borduurwerk kent. Hij heeft overal Zijn wijze bedoelingen mee. De achterkant van het borduurwerk is een en al verwarring, maar we mogen geloven dat God het niet verkeerd doet als Hij handelt in het leven van Zijn kinderen. Hij is immers de God Die Zijn kinderen aan het voorbereiden is op hun eeuwige toekomst. Ze ontvangen eens de kroon der heerlijkheid, die voor hen is weggelegd. Maar het gaat vaak in de weg van strijd en moeiten, voordat ze die kroon uit genade ontvangen. Toch roepen die levensvragen en levensmoeiten veel vragen op, soms zelfs strijd die zich uit in de waarom vragen.

Het is niet onbekend in de Bijbel als u met die vragen worstelt. De dichter van Psalm 73 werd aan het wankelen gebracht door de voorspoed die hij zag bij de mensen die met God geen rekening hielden. Het is dus een oud probleem. De opsteller van De Ziekentroost stelt dat *ook David en de profeten met deze vraag geworsteld hebben*.

Als Asaf in Psalm 73 terugziet op de enorme strijd en aanvechting die hij had met zijn levensvragen, dan moet hij zelfs erkennen dat hij bijna met zijn geloof schipbreuk had geleden. In Psalm 73: 2 zegt hij: *Maar mij aangaande, mijn voeten waren bijna uitgeweken, mijn treden waren bijna uitgeschoten*.

Toen Asaf zag op de vrede en het geluk van de goddelozen en dwazen, werd zijn hart vervuld met boosheid, nijdigheid. Hun kracht is fris tot op hoge leeftijd. Ze zijn niet in moeiten zoals hun medemensen. Tegenslagen worden hen dikwijls bespaard. Het gaat hen goed. Het gelukt hen wat zij willen. Ze lasteren zelfs God, zegt Asaf en ze doen alsof ze het hier alleen voor het zeggen hebben.

Als Asaf daarbij zijn situatie vergelijkt van moeiten, pijn en tegenslag, dan raakt hij vertwijfeld. Zou God er wel van weten? Is er wel wetenschap bij de Allerhoogste? De Heere heeft toch Zelf gezegd dat het de goddelozen slecht zal gaan? Mijn bestraffing is er echter iedere morgen! Leest u Asafs vertwijfeling maar in Psalm 73. Als u tobt met de levensvragen: Waarom is het toch ongelijk verdeeld in de wereld? Waarom moet ik dit allemaal meemaken? Zou God het allemaal wel weten? Ligt alles wel in Gods Hand. Is Zijn bestuur wel rechtvaardig? Hoe komt u daar dan uit?

De dichter van Psalm 73 komt niet met een

goedkope oplossing. Hij vertelt eerlijk hoe die weg gelopen is voordat zijn raadsels werden opgelost. Het heeft lang geduurd. Hij durft ook geen overhaaste uitspraken te doen. Hij lijkt er immers op dat het toch niets uitmaakt of je God dient of niet. Toch legt hij zijn vragen niet het zwijgen op. Asaf zegt: *"Nochtans heb ik gedacht om dit te mogen verstaan, maar het was moeite in mijn ogen"* (Psalm 73:16). Waarom heeft de dichter ertoe besloten te zwijgen bij alle raadsels die hij heeft omtrent het Godsbestuur? De volgende maal hoop ik met u zijn worsteling te volgen in de hoop dat het u en mij bij alle raadsels toch goed van God blijven spreken.

Harderwijk
ds. J. Oosterbroek

DRAAGT ELKANDERS LASTEN

Beste lezer,

September is weer aangebroken. De vakanties zijn weer ten einde, de kinderen gaan weer naar school én het winterwerk gaat weer beginnen! Ik moedig u aan om als het mogelijk is bijeenkomsten te bezoeken waar Gods Woord wordt uitgelegd. Het is immers zo belangrijk om de schatten die de Heere u aanreikt in Zijn Woord te ontdekken! Ik wens u een gezegende tijd toe!

*Wie houdt van onze Vader
houdt ook veel van Zijn Woord.
Uw Woord brengt Uzelf mij nader.
Hoe had ik ooit van U gehoord?*

*Wat Uw Woord mij diep begrijpen doet,
is dat het zoveel liefde en zoveel moois bevat,
zodat het werd voor mij, een "lamp voor mijn voet"
en een waarachtig "licht op mijn pad".*

*Uw Woord maakt rijker dan zilver en goud
Niets ter wereld is zo zeker en ook zo waar
Het Woord wijst mij de weg naar mijn behoud
God en Zijn eeuwig Woord zijn betrouwbaar.*

*Al gaat mijn weg door diepe dalen,
en verteerd door grote smart
Behoedt Uw Woord mij om af te dwalen
Blijft toch Uw Woord, heel diep in mijn hart.*

www.gedichtensite.nl, geschreven door Ernst van Olffen

Verjaardagskalender

- 26 september Mevr. W. v.d. Laan, H. Muntinglaan
10, 9751 PW Haren
- 30 september De heer J.W. Viskil, Sluiskreek
544, 3079 BE Rotterdam
- 5 oktober Mevr. H. Koppert, Beelstraat 43,
2672 AB Naaldwijk

Brievenbus

U kunt de hier genoemde mensen verblijden met een kaartje:

Mevr. W.J. Kannegieter, Donker Curtuisstraat
119, 9602 PN Hoogezand

Mevr. J. Hoekstra Vellema, Voorstreek 1, 9101
BC, Dokkum

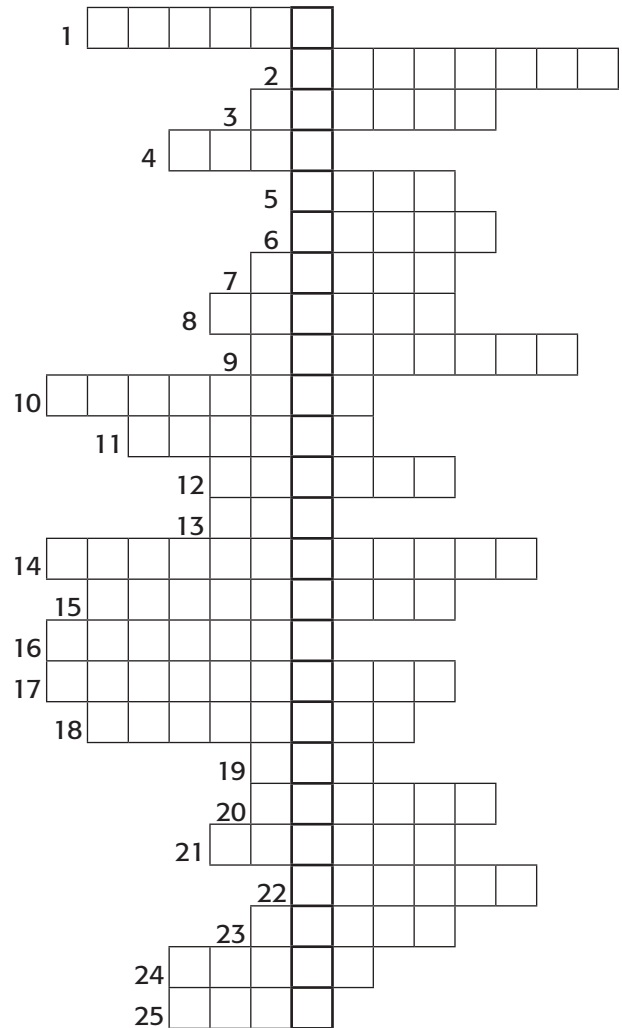

Puzzelhoek

Voor u ligt weer een puzzel. U moet de woorden opzoeken, invullen en in het dik omliggende gedeelte leest u van boven naar beneden de oplossing. Die kunt u naar mij opsturen. Alle antwoorden zijn te vinden in 1 Kronieken 15 en 16. Al de antwoorden staan erin, al moet u misschien wel even zoeken....succes ermee! U kunt de oplossing insturen tot 30 september.

1. Wie verachtte David?
2. Uit wiens huis werd de Ark opgehaald?
3. Onder wie moeten de daden des HEEREN bekend worden?
4. Een bekende zanger.
5. Wat werd gemaakt om de Ark Gods in te zetten?
6. Welke koning danste voor de Ark?
7. Hoeveel varren werden er geofferd?
8. Welk land kreeg Israël ten erfdeel?
9. Welke Leviet was verstandig met muziek?
10. Hiermee lieten de zangers zich horen.
11. Hiermee lieten de zangers zich horen.
12. Hiermee lieten de zangers zich horen.
13. Wat bruiste met haar volheid?
14. "Spreekt aandachtelijk van al Zijn"
15. Naar welke stad werd de Ark gebracht?
16. Wat zijn al de goden van de volken?
17. Welk muziekinstrument bespeelden de priesters?
18. Van wie is Obed-Edom een zoon?
19. De inhoud van de fles die elke Israëliet kreeg.
20. In welke stof was David gekleed?
21. Van wie is Ethan de zoon?
22. Van welke kinderen was Joël de overste?
23. Wat zal juichen voor het aangezicht van des HEEREN?

24. Wie was de overste van de kinderen van Kehath?
25. Wat huppelt van vreugde?

De oplossing van de puzzel uit het juli/augustusnummer is: Betlehem Efrata

Vriendelijke groeten van:

Willeke Breederveld
Capellerij 3
3252 CG GOEDEREDE
telefoon: 0187-492281
email: wbreederveld@solcon.nl

*We moeten geen bijbelteksten droppen als parachutisten van een luchtlandingsleger.
We moeten het landschap van de tekst erbij betrekken.*

DE TWAALVEN (IV) HUN TOERUSTING TOT APOSTEL

Wat heeft deze twaalf mannen bekwaam gemaakt om apostelen te zijn? Het waren meest eenvoudige Galilese mannen. De Galileërs werden beschouwd als onontwikkelde mensen. De geleerden en ontwikkelden moest je in Jeruzalem zoeken en niet in Galilea. Toch bleken zij later uitnemend bekwaam om getuigen van Christus te zijn en zijn zij de grondleggers van de Christelijke kerk geworden. Het komt omdat zij onderwezen zijn door de beste onderwijzer, namelijk Jezus Zelf en opgeleid zijn op de beste school, namelijk de school van de ervaring. Jezus Zelf heeft de twaalf apostelen voor hun taak opgeleid. Het was een korte, intensieve en persoonlijke opleiding van iets meer dan drie jaar. De hand van de Meester werd zichtbaar in Zijn leerlingen. Wanneer zij na Pinksteren voor het Sanhedrin verantwoording moeten afleggen verbazen de geleerde rabbijnen, oudsten en priesters er zich over, dat deze eenvoudige Galilese mannen zoveel inzicht hebben in de Schriften. *Zij ziende en vernemende dat zij ongeleerde en eenvoudige mensen waren, verwonderden zich.* Hand. 4:13. Maar zij merkten wel op dat zij met Jezus geweest waren.

Zij waren dagelijks in Zijn nabijheid; zij konden luisteren naar Zijn onderwijs; zij konden Hem vragen stellen; zij werden door Hem getroost, bemoedigd en gecorrigeerd. Hij onderwees hen liefdevol en geduldig. Hij onderwees hen hoe te bidden, hoe te vergeven, hoe de ander te dienen. Hij leerde hen hoe zij God en de naaste moesten dienen. We denken dan vooral aan de bergrede. In Mattheüs 5 lezen we dat Jezus op een berg klom en als Hij nedergezeten was, kwamen Zijn discipelen tot Hem en Zijn mond geopend hebbende, leerde Hij hen. Wat een onderwijs bevat de bergrede!

Hij leerde hen, dat Hij niet gekomen was om de Wet en de profeten te ontbinden, maar die te vervullen. Zijn onderwijs was zo anders dan van de Farizeën en schriftgeleerden. In plaats van alleen op de letter van de Wet te letten, leerde Hij hen de geestelijkheid van de Wet. Hij leerde hen dat de Wet van God geleefd wil worden. Hij paste de geboden Gods toe op het leven van alle dag. Als Christus Zijn discipelen ergens geleerd heeft hoe zij moesten leven, was het wel in de bergrede. Zo wilde Jezus dat men in Zijn koninkrijk zou leven. Het is als een blauwdruk voor het leven als christen. Van hoe grote invloed is deze rede voor de discipelen geweest! Als we een lijst zouden maken van de regels voor het christenleven die we in hun brieven tegen komen, zouden wij het onderwijs uit de bergrede daarin terug vinden.

Dagelijks hoorden zij Hem spreken tot de schare en tot de enkelingen. Hij onderwees hen daarna apart. We lezen enkele malen dat Jezus Zijn discipelen apart nam om hen de verborgenheden van het Koninkrijk Gods nauwkeuriger en duidelijker uit te leggen. Markus zegt: *En zonder gelijkenis sprak Hij niet; maar Hij verklaarde alles Zijn discipelen in het bijzonder.* Mark.4:34. Zij ontvingen niet alleen privéonderwijs van Jezus, maar zij hebben de waarheid omtrent het Koninkrijk van God verstaan door middel van de innerlijke verlichting door de Heilige Geest. Jezus kon tot hen zeggen: *u is het geven de verborgenheden van het Koninkrijk Gods te verstaan.* Mark.4:11. De apostel Paulus schrijft dat de verborgenheid van Christus, die verborgen is van alle eeuw *nu is geopenbaard aan Zijn heilige apostelen en profeten door de Geest.* Ef. 3:5 Drie van Zijn discipelen, Petrus, Jakobus en Johannes, mochten dieper onderwijs ontvangen dan de anderen. Zij mochten Zijn heerlijkheid zien op de berg der verheerlijking en de stem uit de hemel horen: *Deze is Mijn Zoon, Mijn geliefde in Wien Ik Mijn welbehagen heb.* Matth. 17:5. Petrus kan dan ook zeggen: *wij zijn aanschouwers geweest van Zijn heerlijkheid.* 2 Petr.1:16. Zij mochten hem ook het dichtst nabij zijn in Zijn worsteling in de hof van Gethsémané en hoorden Hem bidden: *Vader, indien het mogelijk is, laat deze drinkbeker van Mij voorbijgaan.* Matth. 26:39. Zij wisten van nabij, wat zij later de christenen onder ogen brachten: *want gijlieden zijt duur gekocht.* 1 Kor. 6:20.

Jezus leerde Zijn discipelen dat Hij een missie te vervullen had. Steeds sprak Hij er over, dat Hij een gebod of opdracht van Zijn Vader ontvangen had. *Daarom heeft Mij de Vader lief. Overmits Ik Mijn leven afleg, opdat ik hetzelfde wederom neme. Dit gebod heb Ik van Mijn Vader ontvangen.* Joh. 10:17, 18. Hij zei dat *Hij gekomen was om te zoeken en zalig te maken dat verloren was.* Luk. 19:10. Toen Zijn discipelen eten waren gaan kopen en het tot Hem brachten, zei Jezus dat Hij een spijs te eten had, die zij niet kenden. Hij verklaarde: *Mijn spijs is, dat ik doe de wil Desgenen, Die Mij gezonden heeft en Zijn werk volbrengt.* Joh. 4:34. Jezus sprak er van, dat Hij niet gekomen was om gediend te worden, maar om te dienen en Zijn ziel te geven tot een rantsoen voor velen. Matth. 20:28. Hij beled: *Hiertoe ben Ik geboren en hiertoe ben Ik in de wereld gekomen opdat Ik der waarheid getuigenis geven zou.* Joh. 18:37. Talloos zijn de momenten geweest waarin Hij Zijn discipelen er van doordrong, dat Hij met een goddelijke missie in de wereld was gezonden en een werk te volbrengen had. Hij sprak met hen over de dingen die komen zouden. Hij

kende de weg, die voor Hem lag en sprak daarover als een 'moeten', als behorende bij Zijn taak als Verlosser. Herhaaldelijk hoorden zij van Hem: *Zie wij gaan op naar Jeruzalem, en de Zoon des mensen zal de overpriesters en Schriftgeleerden overgeleverd worden en zij zullen Hem ter dood veroordelen.* Matth. 20:18. Hij sprak niet alleen over wat Hem overkomen zou, maar Hij leerde hen ook omtrent Zijn wederkomst en de dag van het eindoordeel. Hij sprak tot in details wat die dag te zien zou geven en zei: *En alsdan zal in de hemel verschijnen het teken van de Zoon des mensen; en dan zullen al de geslachten der aarde wenen en zullen de Zoon des mensen zien, komende op de wolken des hemels met grote kracht en heerlijkheid.* Matth. 24:30. Hij gaf hen bijzondere krachten en beval hen die aan te wenden om de zieken te genezen en de duivelen uit te werpen.

Omvangrijk en vol van diepe wijsheid is Zijn onderwijs geweest. Hij maakte hen de verborgenheden van Gods Koninkrijk bekend, zoals zelfs profeten en patriarchen niet ten deel was gevallen.

(wordt vervolgd)

Kapelle (Zld)
ds. C. Harinck

ZEKER WETEN (3)

In de tijd waarin wij leven komen we met name jonge mensen tegen die zeggen zeker te weten dat zij kind van God zijn en dat hun zonden vergeven zijn. Met veel overtuiging komen zij naar voren en geven hun getuigenis. Bij sommigen werkt dit aanstekelijk. Zij wéten het. En meer dan eens ziet men op mensen neer die er zo'n probleem van maken.

Hoe komen zij aan deze hun 'zekerheid'? In ieder geval zijn daarbij twee groeperingen te noemen.

Op je gevoel afgaan

In deze tijd is er een afkeer van het redeneren en je verstand gebruiken. Met logisch denken kom je niet tot de zekerheid van het geloof. Vooral jongeren keren zich af van kerken die naar hun gevoel met dogma's aan komen dragen. Ze vinden in hun kerkgemeenschap een te verstandelijk omgaan met de Bijbel.

Onder invloed van vrienden en kennissen zijn zij er achter gekomen dat je meer van je gevoel moet uitgaan. En als zij dan bijeenkomsten meemaken waar hun gevoel 'gevoed' wordt,

zijn ze razend enthousiast. Daar vóél je nog eens wat! Het gaat er sterk emotioneel toe en mensen kunnen zo enthousiast worden dat ze binnen de kortste keren zich opnieuw laten dopen. Want dan belééf je nog eens wat. Hun gevoel wordt gestreeld, zowel door de aanwezigheid als door de muziek die ten gehore wordt gebracht, zowel door de 'eenvoudige' toespraken als door het bewogen zingen.

Jonge mensen zeggen dat zij daar een kick van krijgen en ze van binnen zo geraakt worden dat ze zó niet eerder het evangelie hebben gehoord, dat Jezus voor jou gestorven is en dat jij dit spontaan 'aanneemt'. Dan ben je er toch? Dat héb je het! Zo is er geen enkele ruimte voor twijfel, maar weet je zeker dat jouw geloof echt is. Je voelt dat immers!!

Van het verbond uitgaan

Daartegenover hebben anderen geen moeite om te geloven dat ze kind van God zijn. Ze zijn erbij opgevoed ervan uit te gaan dat zij tot het verbond behoren. Ze zijn daarom gedoopt en bij hun doop heeft de drie-enige God hen toegezegd dat

STILLE TIJD

*Wat is er vaak een drukte in ons leven,
We zijn soms met van alles in de weer.
Met heel veel zaken zijn we dan omgeven
en zitten echt niet bij de pakken neer.*

*Het zijn op zich ook best wel goede dingen
waarmee we bezig zijn in deze tijd.
Toch kan 't ons geest'lijk leven zo verdringen
en zijn we niet de Heere toegewijd.*

*Er is geen tijd om in Zijn Woord te lezen,
te onderzoeken wat geschreven staat,
om in de stilte eens met God te wezen;
daar zijn we toch het meeste mee gebaat.*

*'t Zijn toch de Schriften die van Hem getuigen,
van Jezus Christus, Die het leven is.
Dat wij de tijd dan nemen ons te buigen
over dat heerlijke getuigenis.*

*O God, leer ons eens stil naar U te luist'ren
in onze dagelijkse stille tijd.
Wil dan Uw Woord in onze harten fluist'ren,
dat ons mag leiden tot de zaligheid.*

M.A.Groeneweg – de Reuver.
Uit: *Als een mosterdzaad.*

zij zalig worden. Daar moet je niet aan gaan twijfelen, want dat is de duivel in de kaart spelen. In het gezin waarin ze opgroeien wordt gedankt dat ze kinderen van God zijn. En in de prediking die zij in hun eigen kerkelijke gemeente horen wordt er eveneens voor gedankt dat zij op weg zijn naar de bruiloft van het Lam. De gemeente is immers de bruid van het Bruidegom.

Zij zijn van mening dat je dit objectief moet vasthouden. Want als je in subjectivistische wateren belandt raak je elk houvast kwijt. Ze zijn bang voor het woord bevinding en wijzen bevindelijke prediking af. Want dan zou je gaan twijfelen of je wel echt kind van God bent. Als de Heere Jezus zegt dat je wedergeboren moet worden, ook als kind van het verbond (net zoals Nikodemus), dan menen ze dat dit al heeft plaatsgevonden bij hun doop. Zo gaan zij, in verbondsautomatisme, zoals wij dit noemen, ervan uit dat heel de gemeente kind van God is. Zeker weten! Wanneer Jezus leert dat we kind van God worden door een nieuwe geboorte, weten ze met dit woord van Hem geen raad.

Waar ligt de zekerheid?

In ons gevoel? Of in het ervan uitgaan dat we gedoopt zijn?

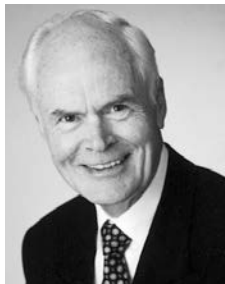
Zo is er veel verwarring, die de zekerheid van het geloof in de weg staat.

In beide situaties moeten we vanuit het Woord van God leren dat de zekerheid niet ligt in ons gevoel en ook niet in het gedoopt zijn. Alleen in het zeker zijn van God, van Zijn Woord, van Zijn beloften. Deze zekerheid werkt de Heilige Geest. Door de prediking van het evangelie, door de prediking van het volle evangelie. Want de Heilige Geest werkt het geloof in en door het Woord van God en geeft het vaste vertrouwen dat Hij in ons hart werkt.

Zeker weten.

Ede

J. Van Amstel

NIEUW LEVEN!

Rondom Pasen schreef ds Wieger de Jong, onze medewerker uit Canada een terugblik op het Pasen 2014. Nu vervolgt hij zijn artikel

Ik kan het me nog goed herinneren. Het is al meer dan 60 jaar geleden. Ik zong de Paasliederen als een tenor in het Gereformeerde Evangelisatiekoor van Loosduinen. De kerk en het koor zijn weg. We gingen dan naar het militair hospitaal in Den Haag zingen voor onze soldaten die gebroken in mandjes terug kwamen

uit Indonesië. Dat militair hospitaal is inmiddels afgebroken. Dat hospitaal overigens was dicht bij het Gebouw van Kunsten en Wetenschappen maar dat is ook verdwenen.

We zongen onze Paasliederen op een klein pleintje bij een café – inmiddels ook weg - en dan vertelde een van de gemeente leden de menigte over Jezus die opgestaan was uit de dood om mensen hoop en nieuw leven te geven. Hij is weg! Is Jezus, de Weg, de Waarheid en het Leven (Joh.14:6), ook weg? Gelukkig niet!

Men spreekt en zingt over Nieuw leven; Paasleven!

In de havens van Montreal kreeg ik eens het **Grote Nieuws** van de Nederlandse Zeevaart uitgereikt en toen ik het boekje opengeslagen had, las ik dat God in de beginne de hemel en de aarde schiep. En Hij sprak dat het zeer goed was. Goede mensen zijn dus door God geschapen. Dan zal dus de wereld wel ontzaglijk goed geweest zijn, als God er zo over spreekt. Helaas is de zondeval gekomen, maar het goede nieuws is gebleven in de moederbelofte (Gen 3: 15). God gaat ingrijpen en zendt in de volheid des tijds Zijn Zoon. Straks worden alle dingen nieuw! Dit grote goede nieuws van een nieuwe wereld zou je van de daken moeten schreeuwen en er op de hoeken van de straat van moeten zingen: "God gaat deze wereld nieuw maken en dit nieuwe leven belooft Hij aan een ieder die in Hem gelooft". Maar dat "uitroepen" gebeurt niet meer. Waarom eigenlijk niet?

Het was toen toch troost voor onze militairen die uit Indonesië terug kwamen zonder armen of benen of blind. Ik zie ze nog. Het was toch goed groot nieuws, troost voor stoere zeelieden en troost voor de KNIL soldaten en anderen die in 1946 naar Indonesië gingen om voor koningin en vaderland te vechten. Het was troost voor mannen die troost zochten in hun eenzaamheid in een paar glazen bier om half dronken tegen een paal te lopen of te langzaam waren om te bukken voor een kogel of mes. Waarom gebeurt dit "uitroepen" niet meer? Met een bakje troost hebben we toch echte troost nodig, namelijk Gods troost van hoop en een nieuw leven. "Het is Pasen geweest! Het is feest, het nieuwe leven begint!"

"Verlosten juicht! De Heiland leeft." God gaat deze wereld nieuw maken. Geloof in Jezus en hebt geen angst voor onze toekomst.

Geloof in God? Wij zullen zelf wel nieuw leven in ons eigen leven blazen, blazen kleine mensen van hun grote torens. Wij hakken die knoop van narigheid en van het alleen zijn en angst zelf wel door. Maar, hoe meer we het zelf doen, hoe meer narigheid, hoe meer moeilijkheden

we krijgen, hoe meer angst er naar boven komt borrelen. Zo vraagt iemand in "Welkom op Goede Vraag.nl.", Hoe kan ik mijn huwelijk nieuw leven in blazen? Of te wel: hoe kan ik nieuw leven in mijn eigen leven blazen?

In het bekende boek van Stephen Covey "**De zeven Eigenschappen Van Succesvolle Mensen**" staat 'een eenvoudig concept dat mij wel geraakt heeft', zegt een schrijver.

Stephen zegt namelijk dat **wij altijd kunnen kiezen**. "Misschien zijn er keuzes die we links laten liggen omwille van de gevolgen, toch heb je **altijd** de mogelijkheid tot keuze. Je bent vrij om te kiezen wat je wilt, zolang je maar zelf de verantwoordelijkheid neemt voor deze keuze. En eens je je bewust bent van de gevolgen van je keuzes, kan je dus ook echt beslissen waarvoor je kiest."

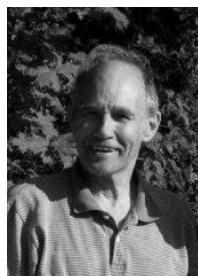
En zo is het dan ook gebeurd. De mens heeft gekozen om zonder God, de Weg, de Waarheid en het Leven, te leven met het gevolg dat de mensheid met de zeer goede schepping van God geruïneerd is. Ja, waar komt nu onze troost vandaan? Een nieuw leven is niet een ingeven wat je met het dagelijks nieuws op je brood smeert of angstig je deuren goed op slot doet voor het geval er inbrekers en ander gruis komen. Een nieuw leven is het gelovig aannemen wat het grote nieuws dat de Heere Jezus ons vertelt.

Uitredding, verlossing van al de narigheid en angst in de wereld komt door het aanvaarden van de keuze die onze Heere gemaakt heeft als Hij zegt: " U hebt Mij niet uitgekozen, maar Ik heb u uitgekozen (Joh. 15:16).

"Als u met dit gegeven in uw achterhoofd keuzes of beslissingen begint te nemen, leert u uzelf ook echt beter kennen. U begint u bewust te worden van wat u echt wilt en van wat u nu helemaal niet wilt."

Daarom leest u en aanvaardt u in geloof het Grote Nieuws dat Jezus de weg is naar uw eeuwigheid, de waarheid is. U hoeft gelukkig niet verder te zoeken. Het nieuwe leven is hier : Jezus in uw hart. Troost! Een nieuw leven! Vertel dit aan uw burens als u met elkaar koffie zit te drinken.

*Maar de Heer' zal uitkomst geven,
Hij die 's daags Zijn gunst gebiedt;
'k Zal in dit vertrouwen leven
en dat melden in mijn lied;
'k Zal Zijn lof zelfs in de nacht
Zingen daar ik Hem verwacht;
En mijn hart, wat mij moog'
treffen,
Tot de God mijns levens heffen.*

Canada
Rev. Wieger de Jong.

Colofon

Dagelijks bestuur van de Stichting:

Ds. J. Willemsen, voorzitter, PKN (hervormd), Dirksland
Ds. J. Oosterbroek, secretaris, Chr.Geref., Harderwijk
Dhr. E. de Jong, penningmeester, PKN (gereformeerd), Den Haag
Ds. C. Bos, alg.adjunkt, PKN (hervormd), Benschop

Eindredacteur:

Ds. J. Oosterbroek, Voorste Wei 23, 3844 JW Harderwijk,
tel. 06 27114366. Tevens adres voor kopij.
e-mail: oosterbroekj@yahoo.co.uk

Medewerkers:

Ds. J. Van Amstel, Chr. Geref., Ede
Mevrouw W. Breederveld, PKN (hervormd), Goedereede
Ds. C. Harinck, Gereformeerde Gemeenten, Kapelle
Rev. W. de Jong, Chr. Reformed Church, Straffordville, Ontario, Canada
Ds J. P. Strietman, PKN (gereformeerd), Kollumerzwaag
Ds. L.C. Talsma, PKN (hervormd), Wapenveld
Mevrouw M. A. Tanis, Chr. Geref., Sommelsdijk

Abonnementen:

Dit blad verschijnt in de eerste week van elke maand (10 maanden van het jaar);
alle chronisch zieken kunnen dit blad gratis ontvangen;
de abonnementsprijs is € 10,00 per jaar;
het gironummer is 938939 ten name van Stichting "Kracht naar Kruis", te Den Haag;
opgave nieuwe abonnees, adreswijzigingen enz. aan:
abonnementen KNK, Meppelweg 497, 2544 AM Den Haag of per e-mailadres: abonnementen@krachtnaarkruis.nl
alle informatie over KNK vindt U in onze website
www.krachtnaarkruis.nl

ONZE FINANCIEN

Bericht van de penningmeester:

In de zomermaanden is het voor de penningmeester altijd een stilte vóór de storm. Nieuwe afspraken met de drukkerij over de prijzen worden gemaakt, de verzoeken om een bijdrage voor ons blad moeten worden verzonden naar 1700 diaconieën en 300 kerkenraden en de begroting voor het jaar 2015 voor onze interkerkelijke stichting wordt opgesteld.

Van kerken en diaconieën ontvingen wij € 155,- en van de lezers(lezeressen) ontvingen wij € 40,-. Hartelijk dank.

In dit blad vindt u nu een **acceptgirokaart** voor een uw abonnementsgeld en/of gift voor de periode 1 september 2014 t/m 31 augustus 2015.

Mag ik deze bijdrage van harte bij u aanbevelen? Wij zijn bijzonder blij met uw giften. Met uw financiële steun is het mogelijk om ons werk voort te zetten en op deze wijze het licht van Gods Woord op veel plaatsen te laten schijnen. Maakt u gebruik van internet, dan kunt u alle informatie over onze stichting en de abonnementen vinden onder de website naam www.krachtnaarkruis.nl. Adreswijzigingen kunnen ook via de website worden doorgegeven.

Den Haag, 12 augustus 2014.
Enno de Jong, penningmeester.